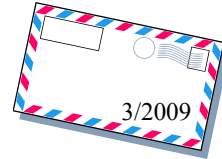

Mesagerul păcii

Ai spus astăzi MULȚUMESC?

Ai spus astăzi mulțumesc? Cu aceste cuvinte începe o cântare pentru copii. Dar dacă suntem sinceri, recunoaștem că nu numai copiilor le vine greu să spună „mulțumesc frumos”. Multor oameni, mari sau mici, bătrâni sau tineri, le vine uneori foarte greu acest lucru. Într-o societate caracterizată tot mai mult de egoism, lipsă de considerație, lăcomie și dragoste de sine, mulțumirea nu este o virtute foarte actuală.

Nu este de mirare, deoarece Cuvântul lui Dumnezeu descrie oamenii zilelor noastre ca „nemulțumitori” (2 Timotei 3.2; Luca 6.35), adică oameni pentru care mulțumirea este o însușire necunoscută. Ca Creator, Dumnezeu așteaptă de la creaturile Sale mulțumire, dar și aceasta îi este refuzată. Pavel le scria romanilor: „Fiindcă, măcar că au cunoscut pe Dumnezeu, nu L-au proslăvit ca Dumnezeu, nici nu i-au mulțumit” (Romani 1.21).

Mulțumirea – voia lui Dumnezeu

Ca și copii ai lui Dumnezeu suntem aduși într-o legătură nouă cu Dumnezeu. El este Tatăl nostru, care ne iubește și Se îngrijește de noi. Copiii lui Dumnezeu au un alt mod de a vedea lucrurile decât oamenii acestei lumi. Acest lucru este valabil și pentru mulțumire. Este voia lui Dumnezeu să fim mulțumitori:

„Mulțumiți lui Dumnezeu pentru toate lucrurile; căci aceasta este voia lui Dumnezeu, în Hristos Isus, cu privire la voi” (1 Tesaloniceni 5.18).

Ne-am gândit vreodată la aceste cuvinte? Dumnezeu vrea să aibă copii mulțumitori. Dumnezeu dorește să aibă copii, care primesc darurile Sale nu ca fiind de la sine înțeles, ci care se bucură de ele și spun „mulțumesc frumos”. Nu există, în fiecare zi, motive nenumărate de a fi mulțumitori lui Dumnezeu? Cine merge cu ochii deschiși prin viață, găsește în fiecare zi multe motive să-i mulțumească lui Dumnezeu. „Și fiți recunoscători” (Coloseni 3.15) – aceste cuvinte ar trebui să se întipărească în viața noastră.

Mulțumește-i lui Dumnezeu pentru...

Dorim să ne deschidă Dumnezeu astăzi ochii pentru lucrurile, pentru care putem să fim mulțumitori? Am mulțumit astăzi lui Dumnezeu:

- pentru marea mântuire, care ne-a dăruit-o în Domnul Isus?
- pentru iertarea păcatelor?
- pentru faptul că suntem copii ai lui Dumnezeu?
- pentru pacea cu Dumnezeu?
- pentru viitorul minunat, care ne stă înaintea?
- pentru binecuvântarea care ne-o dă El la citirea și ascultarea Bibliei?
- pentru multe ascultări ale rugăciunilor?
- pentru conducerea Sa în viața noastră?
- pentru...?

Am mulțumit astăzi lui Dumnezeu:

- pentru hrana zilnică?
- pentru îmbrăcăminte?
- pentru locuință?
- pentru părinți și frați?
- pentru locul de muncă?
- pentru sănătate?
- pentru pacea exterioară?
- pentru libertatea de a putea lucra pentru El?
- pentru succesul profesional?
- pentru...?

Observăm repede că fiecare poate prelungi lista pentru sine. Fiecare cititor ar trebui să se gândească în liniște pentru ce lucruri poate să-i mulțumească lui Dumnezeu. Dacă le notăm, ne vom mira ce lungă va deveni lista. Adesea nu sunt numai lucruri mari și deosebite, pentru care putem mulțumi. Mai degrabă lucrurile mici și neînsemnate din fiecare zi trebuie să le luăm conștiință din mâna lui Dumnezeu și să-i mulțumim pentru ele.

Mulțumire în inimă – laudă pe buze

Mulțumirea și a spune mulțumesc merg împreună. Dumnezeu ne dă mulțumire în inimă, dar El ne dă mulțumire și pe buze. De aceea Biblia vor-

bește în multe locuri și despre „a mulțumi” sau „a lăuda”. A mulțumi și a lăuda înseamnă mulțumire exprimată.

„Mulțumiți totdeauna lui Dumnezeu Tatăl, pentru toate lucrurile, în Numele Domnului nostru Isus Hristos” (Efeseni 5.20).

„Mulțumind Tatălui, care v-a învrednicit să aveți parte de moștenirea sfinților, în lumină” (Coloseni 1.12).

„Și orice faceți, cu cuvântul sau cu fapta, să faceți totul în Numele Domnului Isus, și mulțumiți, prin El, lui Dumnezeu Tatăl” (Coloseni 3.17).

Dumnezeu așteaptă să spunem mulțumesc. Pentru Dumnezeu este ca o jertfă, de care El Se bucură. „Cine aduce mulțumiri, ca jertfă, acela Mă proslăvește” (Psalm 50.23).

„Eu însă Îți voi aduce jertfe cu un strigăt de mulțumire” (Iona 2.9).

„Prin El, să aducem totdeauna lui Dumnezeu o jertfă de laudă” (Evrei 13.15).

A spune mulțumesc este în legătură strânsă cu rugăciunea, căci în rugăciune vorbim cu Dumnezeu și putem să-i spunem ce simțim. De fapt, nu ar trebui să existe rugăciune fără mulțumire, deoarece chiar și cererile noastre pot fi legate de mulțumire: „În orice lucru, aduceți cererile voastre la cunoștința lui Dumnezeu, prin rugăciuni și cereri, cu mulțumiri” (Filipeni 4.6).

A mulțumi pentru alții

Până acum am văzut mai mult latura personală a mulțumirii. Există totuși și aspecte comune ale mulțumirii. Primul este deja numit în titlu. Mulțumim nu doar pentru ceea ce am primit noi înșine, ci mulțumim și pentru alții.

Nu este regretabil că și printre copiii lui Dumnezeu există multă ceartă și multe conflicte, încât se insultă unul pe altul? Atunci nu-i vedem pe copiii lui Dumnezeu așa cum îi vede Dumnezeu. Dumnezeu dorește să ne deschidă ochii, ca să găsim în frații noștri ceva pentru care putem să mulțumim. Atunci insulta încetează de la sine. Să facem de exemplu următoarea încercare: dacă vedem multe lucruri negative la un frate sau la o soră, atunci ar trebui să ne gândim concret în rugăciune dacă nu există ceva pentru care putem mulțumi. Deodată vom vedea pe fratele nostru sau pe sora noastră într-o altă lumină.

Cu siguranță, nu din întâmplare mai mult de jumătate din epistolele apostolului Pavel încep cu mulțumirea acestuia către Dumnezeu pentru frații săi (citește de ex. 1 Corinteni 1.4; Filipeni 1.3; 1 Tesaloniceni 1.2). Cu aceasta, el avea punctul de plecare corect pentru ceea ce avea să le spună. De aici putem învăța (desigur, fără să uităm că putem și trebuie să ne rugăm unii pentru alții).

A mulțumi împreună cu alții

Acesta este al doilea aspect al mulțumirii comune. Noi Îi mulțumim lui Dumnezeu personal în rugăciunile noastre, dar facem acest lucru și împreună cu alții în străngerile regulate ale credințioșilor.

Dacă ne gândim la viața comună dintr-o adunare locală, există și aici mult motiv de a exprima împreună mulțumirea, de ex. pentru pacea care domnește între noi, pentru binecuvântarea de a citi și cerceta Biblia, pentru lucrul comun în lucrarea Domnului, pentru implicarea în vestirea Evangheliei ș.a.

Dar mai presus de toate avem motiv să-i mulțumim împreună Domnului Isus pentru ceea ce a făcut El la crucea de pe Golgota. Dragostea Sa este valabilă pentru fiecare personal, dar dragostea Sa este valabilă și pentru Adunarea Sa, și de aceea ar trebui să-i mulțumim și împreună. Fără îndoială, o expresie deosebită găsește această mulțumire când ne adunăm să frângem pâinea. Când Domnul Isus le-a dat ucenicilor Săi cina de aducere aminte, le-a dat-o în legătură cu mulțumirea (Luca 22.19; 1 Corinteni 11.24). N-ar trebui să învățăm de aici? Nu sunt inimile noastre acordate la laudă și mulțumire, când suntem împreună preocupați cu ceea ce a făcut El la crucea de pe Golgota? Și nu s-a întâmplat adesea că această mulțumire s-a revărsat în adorare, așa încât ne-am uitat pe noi înșine și ne-am gândit doar la El?

O viață plină de mulțumire

Ne-am amintit că mulțumirea se exprimă în cuvinte. Dar este aceasta totul? Cred că nu! Mulțumirea trebuie să fie și trăită. Ce gândește un tată al cărui copil mulțumește pentru tot ce se face pentru el, dar nu ține seama de ce spune tatăl? Mulțumirea poate fi exprimată, dar mulțumirea poate fi și trăită. Fiecare zi a vieții noastre este o șansă unică, pe care ne-o dă Dumnezeu de a-i arăta că suntem mulțumitori. Aceasta este o viață revărsată din mulțumire, în timp ce Îl cinștim pe Domnul nostru prin ascultare. Această provocare vrem să ne-o punem înainte în fiecare zi. Atunci Domnul este proslăvit prin viața noastră.

„Cererea și mulțumirea țin una de alta tot atât de strâns ca buza superioară de buza inferioară a gurii noastre.” (C.H. Spurgeon)

